

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.544/2022/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. október 3.

Az ügy tárgya: lopás büntette

Terhelt(ek): III. rendű

Első fok: Nyíregyházi Járásbíróság, 34.B.482/2020/47., ítélet,
tárgyalás, 2021. szeptember 20.

Másodfok: Nyíregyházi Törvényszék, 4.Bf.436/2021/25., ítélet,

nyilvános ülés, 2022. április 6.

Az indítvány előterjesztője: a III. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a III. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a lopás büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a III. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Nyíregyházi Járásbíróság 34.B.482/2020/47. számú és a Nyíregyházi Törvényszék 4.Bf.436/2021/25. számú ítéletét a III. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Nyíregyházi Járásbíróság a 2021. szeptember 20. napján meghozott 34.B.482/2020/47. számú ítéletében a III. rendű terheltet bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], ezért 3 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. április 6. napján jogerős 4.Bf.436/2021/25. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a III. rendű terhelt vonatkozásában akként változtatta meg, hogy a III. rendű terhelt büntetését 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra enyhítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a III. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] Az eljáró bíróság által megállapított, irányadó tényállás szerint:

– az I. rendű terhelt 2019. év elején megismerkedett a III. rendű terhelttel, akinek az élettársa egy magánklinikán adminisztrátorként dolgozott, és pénzügyi feladatokat is ellátott.

– 2019. július első napjaiban a III. rendű terhelt azzal kereste meg az I. rendű terhelteket, hogy tudomása van arról, hogy a magánklinikán található széfben legalább 5 millió forint van. A III. rendű terhelt közölte az I. rendű terhelttel a széf magánklinikán belüli helyét, valamint azt, hogy nincs riasztó, és kamera sem.

– A III. rendű terhelt megmutatta az I. rendű terheltnak a magánklinikának azt az ablakát, amelyen keresztül a széf tárolására szolgáló irodába lehet bejutni. Mindezt a III. rendű terhelt 2 millió forintot kért az I. rendű terhelttől, melyből tartozását kívánta rendezni. Abban állapodtak meg, hogy a bűncselekmény elkövetését követően találkozni, és a fenti összeget az I. rendű terhelt átadja a III. rendű terheltnak.

– Az I. rendű és a II. rendű terhelt 2019. július 12. napján 15 óra 40 perc körüli időben indult el, majd az esti órákban a magánklinika településére érkeztek abból a célból, hogy a magánklinikáról pénzt tulajdonítsanak el.

– Az I. rendű és a II. rendű terhelt a magánklinikához ment, majd 2019. július 13. napján 00 óra 22 perc és 00 óra 44 perc közötti időben az I. rendű terhelt egy magával vitt erővágóval a magánklinika alagsori ablakának vasrácsát levágta, az ablakon keresztül bemászott a szerverszobába, az ott található széfet egy nagy kalapáccsal szétverte, és az abban található, összesen 5.212.700 forintot tartalmazó borítékokat magához vette.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a III. rendű terhelt magatartása, ajánlata – mely szerint részesedés ellenében a sértett sérelmére lopást valósítsanak meg – vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez, hiszen ezt megelőzően az I. rendű terhelt a magánklinika településén nem követett el bűncselekményt, a III. rendű terhelt volt az, aki a bűncselekmény eredményes megvalósításához szükséges információkat megadta részére {Nyíregyházi Járásbíróság 34.B.482/2020/47. számú ítélet [43] bekezdés}.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a III. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melyben a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára alapítottan elsődlegesen a másodfokú határozat megváltoztatását és a III. rendű terhelt felmentését, másodlagosan a támadott határozatok hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, harmadlagosan az eljárás bíróságok új eljárásra utasítását indítványozta.

[5] Indokai szerint a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével annak ellenére állapította meg a III. rendű terhelt bűnösségét, hogy az ügyészség a terhére rótt bűncselekmény elkövetését nem bizonyította. A bíróság a tényállás alapján tévesen minősítette a történetet bűncselekménynek, az ügyben született határozatok sértik a Btk. számos rendelkezését.

[6] Hivatkozott arra, hogy a felbujtás olyan magatartás, ami csak egyenes szándékkal követhető el. E körben a vádhatóságnak azt kellett volna bizonyítania, hogy a III. rendű terhelt szándékosan, kifejezetten a bűncselekmény elkövetésére rábírás céljából osztotta meg az információkat az I. rendű terhelttel. Kifejtette, hogy a felbujtói magatartás nincs objektív, közvetlen bizonyítékokkal alátámasztva figyelemmel arra, hogy az I. rendű terhelt vallomását a nyomozó hatóság ígérete motiválta, egyebekben pedig más bizonyíték nem alkalmas a felbujtói magatartás megállapítására. E körben utalt a Be. 7. § (4) bekezdésében foglaltakra is, és kiemelte, hogy nem a megállapított tényállást támadja, hanem a tényállás megállapításának módját, mert a bíróság bizonyítatlan tényeket fogadott el, és a rendelkezésekre álló bizonyítékokból okszerűtlen következtetéseket vont le, ezért a tényállás III. rendű terheltre vonatkozó része megalapozatlan.

[7] Sételmezte, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére állapította meg a III. rendű terhelt bűnösségét, hogy a folytatólagos gyanúsított kihallgatásán tett beismerő vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből. Hivatkozott a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára, és arra, hogy a III. rendű terheltet a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjaira figyelemmel a másodfokú bíróságnak eltérő tényállást megállapítva fel kellett volna mentenie.

[8] Mindezek alapján elsődlegesen a másodfokú határozat megváltoztatását és a III. rendű terhelt felmentését, másodlagosan a támadott határozatok hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, harmadlagosan az eljáró bíróságok új eljárásra utasítását indítványozta.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.57/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt törvényben kizártnak tartotta.

[10] Indokai szerint a III. rendű terhelt bűnösségének megállapítása során anyagi jogszabálysértés nem történt. A felülvizsgálati indítvány lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadta, és a megállapított tényállás megalapozottságát vitatta, amelyekre felülvizsgálat nem alapítható.

[11] Kifejtette, hogy az indítványozó hivatkozott a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára is, de azon túl, hogy ezen felülvizsgálati okot is felhívta az indítványában, azt nem indokolta meg. Valamely felülvizsgálati ok pusztá megemlítése, a törvényszöveg megismétlése azonban nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt. Az ítélet indokolása a rendelkező résszel nem ellentétes, az iratok alapján egyéb eljárási szabálysértésre utaló körülmény sem merült fel.

[12] Mindezekből következően indítványozta, hogy a Kúria a III. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványát, mint törvényben kizárat utasítsa el.

[13] A III. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében felülvizsgálati indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az ügyben az indítványban kifejtett súlyos, az eljárás kimenetelére érdemileg ható jogszabálysértések megvalósultak, ezért indítványozta, hogy a felülvizsgálati indítványt a Kúria érdemben bírálja el, és annak adjon helyt.

III.

[14] A III. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szembeni jogi – és nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[16] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés].

[17] A Be. 659. § (1) bekezdés értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapján vizsgálható.

[18] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[19] Az indítvány kifogása arra vonatkozó, hogy a III. rendű terhelt tényállásban írt magatartása nem alkalmas a felbujtói elkövetői alakzat megállapítására.

[20] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a III. rendű terhelt bűnösségét felbujtóként elkövetett lopás büntetében megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont].

[21] A Btk. 370. § (1) bekezdése szerint, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

[22] A Btk. 14. § (1) bekezdése szerint felbujtó az, aki mást bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír.

[23] A rábírás feltételezi a rábíró magatartás eredményességét, tehát a tettesi alapcselekmény elkövetését, amely – büntetőjogilag – legalább a kísérlet megvalósulását jelenti.

[24] A felbújtó (rábíró) és a tettes (tényállásszerű elkövetési) magatartása egymással okozati összefüggésben áll. A rábírás nem feltétlenül egyedüli, de mindenképpen döntő oka, motívuma annak, hogy a tettes elhatározta a bűncselekmény elkövetését.

[25] A rábírás okozata pedig, hogy a tettes legalább megkísérli az alapcselekmény végrehajtását. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felbújtás időben a tettesi alapcselekmény előtti.

[26] Közömbös a rábíró magatartás, tevékenység módja, külvilágban megjelenése. Lehet kérelem, óhaj, kívánság, helybenhagyás, rábeszélés, unszolás, csábítás, tanácsadás, meghagyás, jutalomígérés, ajándékozás, felbérlés, kérlelés, (a közvetett tettesség megállapításához nem vezető) fenyegetés, erőszak stb.

[27] Jelentősége nem a rábíró tevékenység mibenlétének, hanem hatásának van, amitől a tettesben nem csupán felébred, hanem elhatározottá is válik a bűncselekmény (alapcselekmény) elkövetésének szándéka.

[28] A felbújtó vonatkozásában a szándékosság azt jelenti, hogy tudatában van mindannak, hogy magatartása rábíró hatású, a tettel milyen jellegű bűncselekményt fog végrehajtatni, és rábírása hatására a tettes a cselekményt el fogja követni.

[29] Más szóval a felbújtó tudata átfogja, hogy a saját akaratából fakadó rábíró tevékenysége abban, akihez fordul, a tettesi cselekmény elkövetésére elhatározást vált vagy válthat ki, és ez az elhatározás a felbújtó által kívánt büntett véghezviteléhez is vezet (BJD 2443., Kúria Bfv.III.1.720/2014/6.).

[30] A felülvizsgálatban a felülbírálatnak egyaránt tárgya a tényállásszerűség és a bűnösség kérdése.

[31] A tényállásszerűség az úgynevezett tárgyi okozatosság, a bűnösség pedig az úgynevezett alanyi okozatosság. A kettő együtt adja ki, hogy az elkövető tehet arról, amit a terhére róttak, amivel vádolják, mert van olyan külvilágbeli magatartása (viselkedése), ami a büntetőtörvényi tényállás szerint elkövetői magatartás (mint szükséges ismérv a tárgyi oldalon); és mert tehet az ilyen magatartás tanúsításáról. Ez utóbbi az anyagi jogi bűnösség elengedhetetlen alapja, ami az alany tudati/gondolati világával függ össze (és mint ilyen, szükséges ismérv az alanyi oldalon). A bűncselekmény hiánya pedig ezek hiányát jelenti.

[32] Az indítvány valójában a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét vitatja. A Kúria ennek kapcsán rámutat a következőkre.

[33] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az úgynevezett alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[34] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, a tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[35] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[36] Jelen ügyben ez a következőket jelenti.

[37] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a következőket:

– 2019 júliusában a III. rendű terhelt kereste meg az I. rendű terheltet azzal, hogy tudomása van arról, hogy a magánklinikán található széfben legalább 5 millió forint van;

– a III. rendű terhelt közölte az I. rendű terhelttel a széf magánklinikán belüli helyét és azt is, hogy nincs riasztó, és kamera sem;

– a III. rendű terhelt megmutatta az I. rendű terheltnak a magánklinikának azt az ablakát, amelyen keresztül a széf tárolására szolgáló irodába lehet bejutni;

– mindezért a III. rendű terhelt 2 millió forintot kért az I. rendű terhelttől és megállapodtak, hogy a bűncselekmény elkövetését követően találkozni, és a fenti összeget az I. rendű terhelt átadja a III. rendű terheltnak {Nyíregyházi Járásbíróság, 34.B.482/2020/47. számú ítélet [12] bekezdés}.

[38] Ezen túlmenően a Kúria megállapította, hogy a bíróság ítéletének indokolása olyan ténymegállapítást is tartalmaz, amely a tényálláshoz tartozónak tekintendő.

[39] Következésképpen az ítélkezési gyakorlat a tekintetben, hogy az alapítéletben foglalt tényálláshoz tartoznak mindazok a tények, amelyeket az eljáró bíróság az ítéletben megállapított, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetlegesen nem a

történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletének [43] bekezdése tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt ezt megelőzően a magánklinika településén nem követett el bűncselekményt, a III. rendű terhelt magatartása, ajánlata vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez, és azt is, hogy a III. rendű terhelt volt az, aki a bűncselekmény eredményes megvalósításához szükséges információkat megadta az I. rendű terhelt részére.

[41] Jelen ügyben nem kétséges, hogy az I. rendű terhelt magatartásával lopást valósított meg, a tettesi magatartás szándékos volt, annak tanúsításában a III. rendű terhelt nem vett részt.

[42] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy 2019. júliusában a III. rendű terhelt kereste meg az I. rendű terheltet azzal, hogy tudomása van arról, hogy a magán klinikán található széfben nagyobb összegű készpénz van. Közölte a széf helyét és azt is, hogy nincs riasztó, és kamera sem, valamint megmutatta az I. rendű terheltnek a klinikának azt az ablakát, amelyen keresztül a széf tárolására szolgáló irodába lehet bejutni.

[43] Nem kétséges, hogy a III. rendű terhelt az I. rendű terhelttel azért osztotta meg az általa ismert információkat, hogy a klinika széfjében lévő készpénzt az I. rendű terhelt eltulajdonítsa, majd a megállapodásuk szerinti 2 millió forintot részére átadja.

[44] A bűncselekmény elkövetéséhez a III. rendű terhelt ajánlata vezetett, ő volt az, aki a bűncselekmény eredményes megvalósításához szükséges információkat megadta az I. rendű terhelt részére.

[45] A III. rendű terhelt tisztában volt mind a tettesi alapcselekménnyel, mind a saját magatartásával, tehát azzal, hogy az I. rendű terheltet rábírta a bűncselekmény elkövetésére.

[46] A III. rendű terhelt felbujtókénti részvétele a lopási cselekményben vitássá nem tehető.

[47] A kifejtett indokoknak megfelelően az alapügyben eljáró bíróságok a büntető anyagi jog helyes alkalmazásával állapították meg a III. rendű terhelt bűnösségét a felbujtóként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], miként törvényes a cselekmény minősítése is.

[48] Az indítványozó az indítványában a felülvizsgálati eljárás okaként jelölte meg a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontját.

[49] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[50] A Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja értelmében ilyen feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

[51] A felülvizsgálati indítvány e jogszabályt csupán megjelölte, ennek alapjául azonban semmilyen konkrét tény, körülményt nem jelölt meg.

[52] Márpedig a felülvizsgálati indítványban kötelezően meg kell jelölni a megengedhetőségi feltétel okát, vagyis az indítványt meg kell indokolni. Másként fogalmazva: kizárólagosan a felülvizsgálat általános megengedhetőségi feltételére hivatkozó, de az azt alátámasztó konkrét okot nem tartalmazó indítvány érdemi felülvizsgálat alapjául nem szolgál.

[53] Amint arra a Legfőbb Ügyészség helytállóan utalt, valamely felülvizsgálati ok pusztá megemlítése, a törvényszöveg megisméltése nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt (BH 2018.42.).

[54] Az indítvány sérelmezte, hogy az eljáró bíróság annak ellenére állapította meg a III. rendű terhelt bűnösségét, hogy a nyomozás során tett beismerő vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből.

[55] A Kúria az iratok alapján a következőket állapította meg.

[56] A III. rendű terheltet a nyomozó hatóság

– 2019. július 29. napján 14 óra 22 perctől kezdődően a védője jelenlétében hallgatta ki;

– a III. rendű terhelt a védővel 14 óra 22 perc és 14 óra 41 perc közötti időben konzultált, majd a védő a kihallgatásról távozott;

– a III. rendű terhelt a vallomásában a terhére rótt bűncselekmény elkövetését tagadta, a kihallgatása 14 óra 55 perckor befejeződött (Nyíregyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Betörési és Járműfelderítési Alosztály 15010/2624-87/2019.bü számú jegyzőkönyv);

– a III. rendű terhelt folytatólagos kihallgatására ugyanazon a napon, 15 óra 24 perctől kezdődően került sor (Nyíregyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Betörési és Járműfelderítési Alosztály 15010/2624-88/2019.bü számú jegyzőkönyv), a kihallgatásról a III. rendű terhelt védőjének értesítése nem történt meg, azon a védő nem volt jelen.

[57] Az iratokból kitűnően a III. rendű terhelt folytatólagos kihallgatását megelőzően a védő értesítésére nem került sor, így azon a védő nem vett részt, ebből fakadóan a III. rendű terheltnek nem volt lehetősége a védőjével tanácskozni.

Ezért a másodfokú bíróság – a 8/2013. (III. 1.) AB határozat alapján – a III. rendű terhelt folytatólagos kihallgatása során rögzített vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből.

[58] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében felülvizsgálatban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[59] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható.

[60] Az indítvány valójában az eljáró bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelési tevékenységén keresztül – a további vallomások elfogadásának vitatására, megalapozatlanságra hivatkozva – az irányadó tényállást támadta eltérő tényállás megállapítását és a III. rendű terhelt felmentését célozva. Erre azonban felülvizsgálatban nincs mód.

[61] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[62] Ekként a Kúria a megtámadott határozatokat a III. rendű terhelt tekintetében a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[63] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[64] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. október 3.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

